

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/46/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117204040
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2117204040.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v spore žalobcu: A. B., nar. X.X.XXXX, adresa C., D. XXXX/XX, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná 1. Národná rada Slovenskej republiky, Námestie A. Dubčeka 1, Bratislava, 2. Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR, Špitálska 4, 6, 8 Bratislava, o doplatenie starobného dôchodku a iné, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 22C/19/2017-248 zo dňa 13.2.2024, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaným 1 a 2 náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením prvoinštančný súd výrokom I. konanie zastavil, výrokom II. vec postúpil príslušnému orgánu – Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava a výrokom III. žalovaným v 1. a 2. rade priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

2. Rozhodnutie prvoinštančný súd v časti zastavenia konania vo vzťahu k žalovanému 2 s použitím ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 CSP odôvodnil tým, že žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie a vzal žalobu v rozsahu, v ktorom smerovala voči žalovanému 2 späť a žalovaný 2 so späťvzatím žaloby súhlasil. Súd akceptoval späťvzatie žaloby a konanie voči žalovanému 2 zastavil.

3. Po citácii ust. § 2 písm. b), § 13 ods. 2, § 109 ods. 1 a 2, § 120 ods. 1, § 172 ods. 2, § 177, § 179 ods. 1 písm. a), e), n), § 184 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, ako i ust. § 3, § 4, § 9, § 10 ods. 1 CSP pokračoval, že vzhľadom na to, že podaním zo dňa 29.12.2022 došlo k čiastočnému späťvzatiu a žalobca sa aktuálne domáha len vyplatenia zvýšeného starobného dôchodku v sume 14.500 eur s úrokom z omeškania (zvýšenia jeho starobného dôchodku o 93 eur mesačne za obdobie od 01.01.2004 do 01.01.2018), súd má za to, že v tomto prípade nejde o súkromnoprávny spor v zmysle § 3 a § 4 CSP a nie je daná právomoc súdu v takejto verejnoprávnej veci konať. O uvedenom nároku rozhoduje Sociálna poisťovňa, ktorej príslušnosť na prejednanie a rozhodovanie v týchto veciach vyplýva z § 177 zákona o sociálnom poistení, podľa ktorého na konanie vo veciach sociálneho poistenia sú vecne príslušné organizačné zložky Sociálnej poisťovne (stanovisko Občianskoprávneho a správneho kolégia Najvyššieho súdu SR, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. 27/2006). Na základe uvedeného a tiež s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/101/2023-228 zo 14. novembra 2023, súd konanie voči žalovanému v 1. rade bezodkladne zastavil pre nedostatok právomoci a vec postúpil Sociálnej poisťovni, ústrediu, ako orgánu príslušnému na rozhodovanie vo veciach týkajúcich sa dôchodkových dávok.

4. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 396 ods. 3 CSP, podľa ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania

protistrane. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania, v situácii, kedy došlo k zastaveniu konania voči žalovanému v 2. rade z dôvodu späťvzatia žaloby, skúmal procesnú zodpovednosť oboch stranách sporu. Súd bol názoru, že zo strany žalobcu nešlo o reakciu na správanie žalovaného v 2. rade, a preto treba pričítať procesné zavinié žalobcovi. Zároveň, nakoľko žalobca podaním žaloby na súde, ktorý nemá právomoc vo veci konať a rozhodovať, procesne zaviniel zastavenie konania, súd prvej inštancie priznal žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalobcovi. Keďže nárok na náhradu trov konania tvorí jeden celok, súd rozhodol výrokom III. uznesenia aj o trovách odvolacieho konania.

5. Proti tomuto uzneseniu, výslovne v celom rozsahu, podal odvolanie žalobca, ktoré odôvodnil tým, že súd sa pri rozhodnutí nezaoberal skutočným porušením zákonných ustanovení pri výpočte starobného dôchodku, ktoré určujú príslušné zákonné ustanovenia, pričom podrobnosti porušovania práv opakovane rozpisal v predchádzajúcich podaniach, ktoré označil a na ktorých trvá. Na základe uvedeného navrhol, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým uloží žalovanej NR SR povinnosť zaplatiť žalobcovi 14.500,- eur spolu s 10% ročným úrokom od vzniku nároku až do zaplatenia, vrátane trov, v priebehu 10 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

6. Žalovaní odvolanie nepodali, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadrili.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. a) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ podľa obsahu odvolania (čl. 1 ods. 1 Základných princípov CSP v spojení s § 124 ods. 1 CSP) použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v intenciách podaného odvolania dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výrokoch vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP).

8. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, vychádzajúc z odvolacej argumentácie odvolateľa, dopĺňa iba nasledovné:

9. Z obsahu odvolania, ktorého dôvodmi ako je uvedené vyššie, je odvolací súd viazaný, vyplýva, že odvolateľ nevzniesol žiadne námietky proti zastaveniu konania voči žalovanému 1 z dôvodu späťvzatia žaloby navrhovateľom voči žalovanému 1, nevzniesol ani žiaden dôvod proti zastaveniu konania voči žalovanému 2 pre nedostatok právomoci súdu rozhodovať o doplatení starobného dôchodku žalobcovi, neuplatnil žiaden odvolací dôvod ani voči postúpeniu veci na rozhodnutie Sociálnej poisťovni a žiadnou odvolacou argumentáciou nenapadol ani výrok o náhrade trov konania. Na doplnenie odvolacích dôvodov pritom súd nevyzýva (§ 373 ods. 1 CSP). Uvedené závery prvoinštančného súdu preto nepodliehali odvolaciemu prieskumu.

10. Jediné, čo žalobca v podanom odvolaní namietal je, že súd sa nezaoberal skutočným porušením zákonných ustanovení pri výpočte jeho starobného dôchodku, čo možno subsumovať výlučne pod odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že sa súd podľa odvolateľa nevysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami.

11. Z odôvodnenia preskúmaného uznesenia je ale zrejmé, že súd sa touto otázkou nezaoberal z dôvodu, že skonštatoval, že v zmysle § 3, § 4 CSP s poukazom na príslušné ustanovenia zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, nemá právomoc vo veci žalovaného vyplatenia zvýšeného starobného dôchodku vo veci konať a preto v súlade s ust. § 9 a § 10 ods. 1 CSP konanie zastavil a spor postúpil príslušnému orgánu Slovenskej republiky. Prvoinštančný súd sa z dôvodu nedostatku svojej právomoci nemohol zaoberať prípadným žalobcom namietaným porušením zákonných ustanovení pri výpočte jeho starobného dôchodku, v dôsledku čoho sa nedopustil nesprávneho procesného postupu. Odvolateľom uplatnený jediný odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP preto nebol naplnený.

12. Odvolací súd s poukazom na uvedené, po vyčerpaní relevantnej odvolacej argumentácie žalobcu, potom napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vo všetkých výrokoch vecne správne, s použitím ust. § 387 CSP, potvrdil.

13. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

14. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

15. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. V odvolacom konaní fakticky plne úspešným žalovaným 1 a 2 vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Z obsahu spisu ale vyplýva, že v danom prípade boli žalovaní 1 a 2 v odvolacom konaní pasívni, nevykonali žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnili a podľa obsahu spisu im ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd preto žalovaným 1 a 2 náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznal (i s poukazom na R 72/18).

18. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).